

Germani nostri, equum militarem, **March** vocitarunt. Indè ipsis erat **Marchfall** / depositio de equo; **Merworphin** / ab equo dejectio. *Lindenbrog. in Gloss. verb. Marach.* Quin & nunc usurpatur **Meere** vel **Merche** / pro equâ: ut etiam Glossa Latino-Anglosax. equum interpretatur **Horß** / equam **Môra**. Sed tamen minimè placet, quòd exindè nonnulli, Marchionem Præfectum Equitum sonare ajunt: *Alciat. in libr. d. sing. certam. cap. 32. Cujac. in cap. unic. de his qui Feudum dare poss.* *Claude Fauchet, lib. 2. des Orig. des dignit. cap. 3. & 8.* quem usitatè Comestabulum (quòd Comes, seu præfectus stabuli sit) aut quoque Mareschalcum adpellamus; à **Marach** / equo, & **Schalck** / quod denotat servum, *Lydius in Glossar. verb. Schalcus* (undè & nos adhuc, instrumentum quoddam inserviens culinæ, ita nominamus.) Quemadmodum etiam *Lyclama 5. membranar. eclog. 9.* hunc in sensum scribit: Marchiones censent esse Comites, quorum nobilitas sit equestris. Sicque eosdem **Gowgraviis** seu **Landgraviis** opponit: quorum nimirum nobilitatem pedestrem esse censet. Sed aliud planè est **Marach** / **Märe** / aut Celticum vetus **Marchisia**, quod apud Pausaniam extat, & equum denotare scribit: aliud **Marka**, **Marck** / limes. Et indè etiam inter Marchionem & Mareschallum, maxuma differentia erit. Ac cum itidem de Marchiæ vocabulo, nil Germanicarum gentium incursionibus antiquius constet; credibile omnino est, Marchionum nomen, limitaneis Præsidibus inditum: nec ideo à Græco *μαρξία*, quod quidem etiam provinciam notat (per aphæresin primæ syllabæ) fuisse deductum; ut & contra Georg. Sabinum Heigius probat, *quæst. 2. numer. 57.* Achinc Misnica Marchia contra Bohemos, Brandenburgica adversus Henetos & Obotritos, Lusatia, Moravia

C

ravix